

[Justitsministeren.]

Den ærede Ordfører for Det konservative Parti (C. J. F. Sven) holdt en fornøjelig Tale under almindelig Mangel paa Interesse hos hans Partifæller; der var ingen af dem til Stede ud over een; de var maaske ude at lufte Hundene. Jeg maa derfor give det ærede Medlem Ret, naar han siger, at jo mere man lærer Menneskene at kende, des mere holder man af Hundene. Det ærede Medlem varetog dog ellers sine fraværende Partifællers Interesser for saa vidt udmærket, som han protesterede mod Skatteforhøjelse. I saa Henseende vil han sikkert finde fuld Tilslutning fra den Side. Det ærede Medlem protesterede mod disse voldsomme Skatteforhøjelser og navnlig mod, at man skulde betale Dobbeltafgift for begge Hunde, naar man holder to. Han foretog en ikke nærliggende, men morsom Sammenstilling mellem Enebørn og Enehunde, uden at det dog syntes at tyde paa en tilstrækkelig pædagogisk Indsigt i Hundenes Forhold, sammenlignet med Børnenes. Jeg vil i hvert Fald ikke uddybe dette Emne, jeg føler mig ikke selv i Stand til at drage denne Sammenligning paa rette Maade. Derimod føler jeg mig i Stand til at begrunde, at jeg har foreslaaet dobbelte Afgifter, naar man holder mere end een Hund; det er ganske simpelt af Hensyn til den stigende Utilfredshed med den Hundeplage, som man kalder det, der er her i Landet — det gælder ogsaa Sukket fra Nørre Alslev, saa det er ikke alene København, der er Tale om. Mange Steder holdes der et saa urimeligt Antal Hunde, at jeg synes, der kan være Grund til at sige: at man holder een Hund, er i overordentlig mange Tilfælde rimeligt, men hvis man vil holde mere end een, maa man betale rigeligt for det. Dette Forhold kan ikke sammenstilles med det at have Børn, selv om jeg indrømmer, at man ogsaa maa betale rigeligt for at have flere Børn, men det er helt andre Grunde, der fører til det. (Afbrydelse af C. J. F. Sven). Jeg hørte desværre ikke det ærede Medlems Afbrydelse, ellers havde jeg sikkert kunnet svare paa den.

Den ærede Ordfører for Det radikale Parti (Gunnar Fog-Petersen) var ogsaa imod Bestemmelsen om Dobbeltafgift og kunde, saa vidt jeg forstod ham, slet ikke forstaa, hvorfor jeg havde været saa ondskabsfuld at indsætte denne Bestemmelse i Stk. 3 til § 4:

„Saafremt en Person, der er Medlem af en andens Husstand, holder Hund, og der i Husstanden ikke holdes andre

Hunde, betales der Afgift af Hunden i Overensstemmelse med Reglerne i § 3, Stk. 1, 1ste Pkt.; holder han flere Hunde, eller holdes der i Husstanden andre Hunde, betaler han dobbelt Afgift.“

Det forbavser mig med mit Kendskab til dette ærede Medlems fremtrædende Intel ligens, at han ikke straks har kunnet regne ud, hvorfra denne Ondskab stammer. Den stammer ganske simpelt fra, at ellers vilde man pro forma kunne holde flere Hunde i samme Husstand og meddele, at den ene tilhørte Gaardejeren, den anden Foderme steren, den tredje Forkarlen og den fjerde — jeg ved ikke, hvem det skulde være. Dette kan ikke gaa an. Den enkelte Hus stand maa betale, hvis et eller flere Hus lemmer af den ønsker at belemre Landet med endnu flere Hunde.

Den ærede Ordfører for Det konserva tive Folkeparti (C. J. F. Sven) var dernæst imod § 10, Stk. 1, sidste Punktum, og jeg giver ham Ret i, at der vist bør foretages en Ændring her, om end maaske ikke særlig af den Grund, som det ærede Medlem nævnte, nemlig at et kostbart Dyr kan se forfærdeligt ud, men være en fremragende Skatteborger. Ja, det gælder ogsaa Mennesker, og det giver jeg det ærede Medlem fuldkommen Ret i, men det er især af en anden Grund, jeg synes, at den Bestemmelse, jeg her har sat, maaske er for streng. Den lyder saaledes:

„Skønner Politiet, at Omkostnin gerne ved Fremlysningen vil overstige den optagne Hunds Værdi, kan Hunden uden Fremlysning dræbes.“

Thi selv om det er en værdiløs Hund, der er Tale om, kan den jo for vedkommende, som den er sluppet bort fra, maaske et enligt eller gammelt Menneske, have en saa stor personlig Værdi, at det vilde se noget udemo kratisk ud, om man uden videre slog Dyret ihjel. Man maa kunne finde en Bestemmelse, som ikke virker stødende, hvad der ikke har været min Hensigt, en Bestemmelse om, at Hunden ikke maa dræbes, før der er gaaet f. Eks. 3 Dage eller lignende, saa at der bliver Adgang for vedkommende til at høre hos Politiet, om Hunden er fundet. Jeg er altsaa villig til at ændre dette sidste Punktum i § 10, Stk. 1.

Med Hensyn til det ærede Medlems Be mærkninger til § 10, Stk. 3, hvorefter visse Hunde paa Landet skal holdes bundne eller indespærrede om Natten, særlig af Hensyn til andre Dyr og af Hensyn til Faareavl o. s. v., er jeg glad for hans al mindelige Tilslutning. Hovedbestemmelsen bliver det nødvendigt at have, men jeg ind-